

er omfattet af loven, påklages til trafik- og energiministeren for så vidt angår retlige spørgsmål.

Forslaget er en konsekvens af, at amterne nedlægges, hvorefter der ikke længere er grundlag for at kunne klage til trafik- og energiministeren over amtsrådenes afgørelser i henhold til vejbidragsloven.

Til § 4

Til nr. 1

Vintervedligeholdelseslovens § 1 indeholder i lighed med de øvrige vejlove en definition af, hvad der i loven forstås ved »offentlige veje«.

Ved nedlæggelsen af amterne reduceres de nuværende tre vejbestyrelsesniveauer – stat, amter og kommuner – til to. Som konsekvens heraf ophæves henvisningen til amtskommunerne som forvaltningsmyndighed i definitionen af offentlige veje.

Til nr. 2

Det foreslås, at definitionen af private fællesveje og stier i § 1, stk. 4, ændres således, at den kommer til at svare til definitionen af private fællesveje i privatvejsloven, jf. § 2, stk. 1.

Til nr. 3

Efter vejbidragslovens § 5, stk. 1, kan vejbestyrelsen i byer og bymæssig bebyggelse efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af ejendomme, der grænser til en offentlig vej eller sti, skal rydde fortov og sti for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre på fortov og sti samt renholde fortov og sti i overensstemmelse med bestemmelserne i lovens kap. 7.

Hvis amtsrådet er vejbestyrelse, kan dette, jf. § 5, stk. 3, overlade til vedkommende kommunalbestyrelse at træffe de i stk. 1 angivne bestemmelser. I forbindelse med at amterne nedlægges, og en del af amternes veje overgår til staten, foreslås det, at bestemmelsen ændres, således at Vejdirektoratet får samme mulighed, som amtsrådene tidligere har haft, for at delegerede adgangen til at træffe bestemmelser efter stk. 1 til vedkommende kommunalbestyrelse.

Til nr. 4

Henvisningen til § 55, stk. 2, i lov om naturfredning er ikke længere relevant, idet denne bestemmelse nu er afløst af § 23 i lov om naturbeskyttelse. Forslaget er en konsekvens heraf.

Til nr. 5 og 6

Efter vintervedligeholdelseslovens § 19 kan afgørelser, som er truffet i henhold til loven eller forskrifter, udfærdiget med hjemmel i loven, påklages efter

reglerne i lov om offentlige veje, for så vidt angår offentlige veje og stier, og efter reglerne i lovgivningen om private fællesveje, for så vidt angår private fællesveje.

Klagebestemmelsen er ikke ændret siden lovens ikrafttræden i 1970. Det er derimod klagerreglerne i såvel lov om offentlige veje som i lov om private fællesveje, som der henvises til. Ved lov nr. 466 af 10. juni 1997 ændredes således klagerreglerne i lov om offentlige veje, lov om private fællesveje samt i lov om grundejerbidrag til offentlige veje, idet der i disse love blev indsat bestemmelser om, at trafik- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for trafik- og energiministeren.

Hensigten med lovændringen var at skabe mulighed for, at visse enkeltsager, der tidligere blev varetaget af Trafik- og Energiministeriets departement, kunne henlægges til en styrelse. I forbindelse hermed blev indsat bestemmelser i de tre love, der giver trafik- og energiministeren mulighed for at afskære klageadgang til trafik- og energiministeren.

Klagebestemmelsen i lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje blev ikke ændret tilsvarende, idet Trafik- og Energiministeriet antog, at henvisningen i denne lov til klagerreglerne i lov om offentlige veje og lov om private fællesveje uden videre udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for også at afskære klageadgangen til trafik- og energiministeren for afgørelser efter vintervedligeholdelsesloven. Trafik- og Energiministeriet vurderer, at der i den foreliggende sammenhæng kan være anledning til at præcisere dette.

Da det som følge af kommunalreformen er nødvendigt at ændre klagebestemmelserne i de øvrige vejlove, er det fundet hensigtsmæssigt samtidig at omformulere klagebestemmelsen i vintervedligeholdelsesloven, således at klagerreglerne i vejlovgivningen får et ensartet indhold. Ved ændringen gives § 19 i vintervedligeholdelsesloven derfor en ny affattelse, og som § 19 a indsættes en bestemmelse svarende til vejbidragslovens § 20 a, hvorefter trafik- og energiministeren kan bemyndige Vejdirektoratet eller en anden under Trafik- og Energiministeriet oprettet myndighed til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt trafik- og energiministeren. Bestemmelsen giver endvidere trafik- og energiministeren mulighed for at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser efter loven, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for trafik- og energiministeren.

Det foreslås, at § 19 a træder i kraft den 1. juli 2005, jf. forslagets § 6, stk. 2.